

Henseende, men de ere ikke ringere, og navnlig med Hensyn til, hvad Korn giver. Nominelt kan det gerne være, at Kornpriserne være højere den Gang, skønt det ikke er meget — det er meget muligt, navnlig hvad Byg angaar, som jo danner det vigtigste Grundlag for Præsterens Løn, Byg efter Kapitelstakst; men det maa jo erindres, at naar vi sammenligne Priserne den Gang og nu, maa der lægges 25 pCt. til de nuværende Priser for at jævntille dem; thi det er den Forfæls, som Guldmøntfodens Indskydelse har bevirket. Egeledes naar vi nu ville sætte Præstelønningerne til det samme, som man foreslog i 60erne og i Begyndelsen af 70erne, saa vilde man, for hvert 100 Kr. man den Gang tiltænkte en Præst, nu komme til at give ham 125 Kr. i Løn. Paa den Maade kan det nok være, der ikke blev noget tilovers, hvis man vil gaa saaledes frem; men hvis man vil sætte det til den virkelige Værdi, svarende til Sølvmøntfoden, som den Gang gjaldt, saa vil der blive fuldkomment nok tilovers til andre kirkelige Djemed. For øvrigt, naar Befolkningen gaar tilbage i Velstand, saa er der ikke nogen Grund til at forøge, men snarere til at formindste Embedsmændenes Lønning, og navnlig saadanne Embedsmænds Lønning, som paa en saa umiddelbar Maade leve af Befolkningen, som Præsterne. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet hele dette Spørgsmaal jo ikke kan finde sin Afgørelse her. Jeg kan i saa Henseende slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds udtalte, at paa den Maade, som man nu gaar frem, forringer man Folketingets Stilling ganske væsentligt lige overfor enhver Bestræbelse for at faa en Præstelønningslov gennemført, og det har jo dog i Folketingets bedre Tider været et af de Djemed, om hvilke dets Bestræbelser i saa høj Grad som om nogen Ting har samlet sig. — Den ærede Ordfører stod den Gang den aktive Politik mere fjernt, det var i hans Ferietid, som ligger imellem hans første og hans anden Rigsdagsperiode; men vi, som have oplevet den Tid, jeg taler om, vi vide, hvorledes det her i Rigsdagen og paa alle Valgtribuner var Omtvødet: en Præstelønningslov, en Præstelønningslov! Det var den Fordring, som blev stillet i aller første Række.

De litterære Understøttelser og Spørgsmaalet om Georg Brandes skal jeg slet ikke komme ind paa, det er kun en lille Sidebemærkning, jeg ønsker at gøre derved; den angaar Spørgsmaalet om den Konto, som taldes VI. A. 4. Angaaende denne be-

mærkede den ærede Ordfører, at man plejede aldrig at fradrage noget paa den Konto, naar man overførte Personer fra den til Konto VI. A. 2 eller 3. Jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om han mindes et lignende Tilfælde, hvor man har overført en Person og dog paa VI. A. 4 har beholdt Beløbet ubestaaet. Jeg mindes i hele min Finanslovsvirksomhed ikke et eneste Tilfælde; men det er det, man nu gør, og som man nu vil indføre. Det gælder om disse to Understøttelser, af hvilke den ene er forestaaet paa selve Finanslovsforslaget til Hr. Fausbøll, og den anden i et Ændringsforslag til Hr. Bodskov. Understøttelsen til Hr. Bodskov vilde jeg finde rigtigst, man lod blive staaende, hvilket ster ved, at man forkaster Ændringsforslaget — derved mister han ingen Ting i den Understøttelse, han hidtil har haft, og det er ikke Meningen at tage nogen Understøttelse fra nogen, heller ikke fra ham; men hvad jeg særlig finder urigtigt, det er, at man, ved at overføre det Beløb, som han hidtil har haft — jeg ved ikke, hvor stort det har været, men jeg antager, det har været 1,000 Kr., som nu er foreslaaet — til Ministerens Raadighed, billiger den ukontrollerede Anvendelse, som Ministeren gør af Konto VI. A. 4, og forøger det Beløb, som bestemmes til denne Anvendelse. Noget i Forbindelse dermed staar et andet Understøttelsesspørgsmaal, nemlig om Understøttelse til Astronom Victor Nielsen til et privat Observatorium paa Konto VI. A. 3, men en Understøttelse af den Art, som ikke gaar ud paa at understøtte en litterær Virksomhed, men et videnskabeligt Etablissement, hører nærmest hjemme paa VI. A. 4 og ikke paa VI. A. 3. Hvad det meget interessante Spørgsmaal angaar om det af Ministeriet delegerede Bestyrelsesmedlem for Københavns Musikonservatorium, glemte jeg i mit forrige Foredrag at nævne et Moment, der ikke bør lades ude af Betragtning, nemlig at Ministeren har ansat denne Mand, før han foreslaaede Forslag derom, og før han fik Bevillingen, og derfor er det Ministeren særlig om at gøre at faa ham bevilget, og det er dette Ønske, som Flertallet af Udvalget nu vil imødekomme. Jeg kan ikke andet end lykønske Ministeren til, at han derved faar en Sndenmitet for den lille provisoriske Foranstaltning, som han har foretaget, og Ministeren har heller ikke faaet den ganske gratis, som jeg før antydede, han har givet en Mand for den, men det maa vi jo ikke tale om, have vi faaet at vide, og jeg skal naturligvis derfor ikke gaa ind derpaa. Jeg